

موانع جذب سرمایه‌گذاری در حوزه شهری (مورد مطالعه: استان لرستان)

میرناصر میرباقری هیر*
استادیار گروه اقتصاد، دانشگاه پیام‌نور، ایران
میثم سلاحوری
کارشناسی‌ارشد علوم اقتصادی، دانشگاه پیام‌نور، ایران

دریافت: ۹۵/۰۱/۳۰ پذیرش: ۹۵/۰۴/۰۵

چکیده: جذب سرمایه‌گذاری در حوزه شهری، عاملی مهم و تأثیرگذار بر پیشرفت و رونق اقتصاد شهری است. سرمایه‌گذاری در هر استان تحت تأثیر مجموعه‌ای از عوامل کلان کشور و عوامل خاص آن استان است. اگر در جامعه‌ای، سرمایه‌گذاری در حد و اندازه لازم صورت نگیرد، رشد اقتصادی کند یا متوقف می‌شود. طی سال‌های اخیر با ابلاغ سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی و قانون جلب و حمایت از سرمایه‌گذاری خارجی، زمینه افزایش مشارکت بخش خصوصی در امر سرمایه‌گذاری فراهم شده است؛ از این‌رو هدف این پژوهش، بررسی موانع جذب سرمایه‌گذاری در حوزه شهری در استان لرستان می‌باشد. در این پژوهش، داده‌ها به وسیله پرسشنامه از یک نمونه ۱۸۹ نفری، متشکل از خبرگان اقتصادی و کارشناسان اقتصادی سازمان صنعت، معدن و تجارت استان لرستان در سال ۱۳۹۴، گردآوری شده‌اند. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها، از آزمون‌های t تک‌گروهی و تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده شده است. نتایج پژوهش نشان دادند که وضعیت توسعه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری، وضعیت ریسک (عدم امنیت) سرمایه‌گذاری، نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری و وضعیت قوانین و مقررات سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان، تأثیر زیادی دارند.

واژگان کلیدی: سرمایه‌گذاری، موانع سرمایه‌گذاری، اقتصاد شهری، استان لرستان

طبقه بندی JEL: N75, P25, O16, E22

*مسئول مکاتبات: mirbagheri@pnu.ac.ir

۱- مقدمه

نابرابری در کشورهای جهان، در برخی از شاخص‌ها، روند رو به رشدی داشته است. این امر در کشورهای جهان سوم، ملموس‌تر است و موجب رشد فزاینده کلان‌شهرها و عقب‌ماندگی تدریجی برخی از نواحی شده است (میرباقری و همکاران، ۱۳۹۴). لذا در تحقیق حاضر، یکی از جنبه‌های اقتصادی؛ یعنی سرمایه‌گذاری بررسی شده است؛ زیرا توسعه و پیشرفت مناطق محروم در زمینه‌های اقتصادی نیازمند سرمایه‌گذاری است. به عبارت دیگر، رشد و توسعه اقتصادی بدون انباشت سرمایه‌گذاری، امکان‌پذیر نخواهد بود؛ به گونه‌ای که بیشتر متفکران، دلیل توسعه‌نیافتگی بسیاری از کشورها را کمبود درآمد، پس‌انداز و در نتیجه، سرمایه‌گذاری ناکافی می‌دانند. سرمایه می‌تواند بخش تولید را تحریک ببخشد و با افزایش تولید، موجب رشد تجارت، بهبود سطح زندگی مردم و رشد و توسعه اقتصادی شود. فقدان سرمایه، یکی از علل اصلی توسعه‌نیافتگی بسیاری از کشورها شناخته شده است و علاوه بر آن که بیکاری گسترده را به دنبال دارد، موجب عقب‌ماندگی سطح تولید ملی می‌شود و در مرحله بعد، به فقر اقتصادی می‌انجامد (محمدپور زرنندی و طباطبایی مزدآبادی، ۱۳۹۱).

استان لرستان با برخورداری از پتانسیل‌های کشاورزی و گردشگری، در صورت تنظیم راهبردهای مناسب و مدیریت اقتصادی می‌تواند از ظرفیت‌های قانونی ایجاد شده در راستای جذب سرمایه‌های داخلی و خارجی بیشتر بهره‌مند گردد. از این رو در این مقاله، تلاش شده است تا موانع سرمایه‌گذاری در سطح این استان بررسی شوند.

با توجه به تأثیرات فراوانی که سرمایه‌گذاری می‌تواند بر رشد و توسعه مدیریت شهری و متغیرهای دیگر اقتصادی داشته باشد، اهمیت شناسایی موانع جذب سرمایه در حوزه شهری احساس می‌شود. از آنجا که استان لرستان در مرحله اولیه تکوین و ایجاد می‌باشد و

هنوز هزینه‌های آماده‌سازی و زیربنایی لازم در این استان و به تبع آن، سرمایه‌گذاری خاصی در آن صورت نگرفته است؛ ضروری است قبل از اقدام به سرمایه‌گذاری، موانع احتمالی جذب سرمایه را شناسایی کنیم، تا در مرحله اقدام، مانعی برای رشد سرمایه‌گذاری ایجاد نشود؛ چه بسا ممکن است یک پروژه سرمایه‌گذاری پس از انجام ۵۰ درصد مراحل کار، با یک مشکل جدی روبه‌رو شود و قادر به کامل شدن نباشد. بنابراین لازم است جهت جلوگیری از اتلاف منابع مالی و زمانی، به بررسی جوانب امر بپردازیم.

در این راستا، سؤالات تحقیق عبارتند از:

- ۱- آیا وضعیت قوانین و مقررات سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان تأثیر دارد؟
- ۲- آیا نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در این استان تأثیر دارد؟
- ۳- آیا وضعیت توسعه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان تأثیر دارد؟
- ۴- آیا وضعیت ریسک (عدم امنیت) سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان تأثیر دارد؟

۲- پیشینه تحقیق

الف) پژوهش‌های خارجی

پویرسون^۱ (۱۹۹۸) در مطالعه‌ای که به بررسی ۵۳ کشور توسعه‌یافته پرداخته، نتیجه گرفت که سرمایه‌گذاری خصوصی به شدت تحت تأثیر ریسک سلب مالکیت، درجه آزادی شهروندی و بروکراسی قرار داشته و رشد اقتصادی نیز متأثر از ریسک سلب مالکیت، تروریسم سیاسی در کوتاه‌مدت، فساد و عدم پایداری به قراردادهای بلندمدت است. وی با در نظر گرفتن متغیرهای نهادی غیراقتصادی مانند: ثبات رهبری سیاسی، خطر بروز جنگ داخلی، چگونگی دیوان‌سالاری، بی‌اعتنایی به قراردادهای به وسیله دولت و خطر سلب

مالکیت که حاصل جمع آنها را شاخص امنیت اقتصادی نامید، نقش تعیین‌کننده متغیرهای غیراقتصادی را در عملکرد سرمایه‌گذاری و رشد و توسعه مدیریت شهری و اقتصادی در مناطق مختلف نشان داده است.

مارو^۱ (۱۹۹۵) در تحقیقی نشان داد که سرمایه‌گذاری خصوصی، از فساد سیستم قضایی و مقررات (محدودیت‌های) اداری تأثیر می‌پذیرد. وی این متغیرها را در شاخص ویژه‌ای جمع کرد و آن را شاخص کارآمدی دستگاه اداری نامید.

ماتینجلی^۲ (۲۰۰۱)، عوامل تعیین‌کننده سرمایه‌گذاری حوزه شهری را مورد بررسی قرار داده و به این نتیجه دست یافت که متغیرهای اقتصادی مورد استفاده در مدل (سرمایه‌گذاری دولت، اعتبارات، نرخ مبادله و ...) روی رفتار سرمایه‌گذاری حوزه شهری، نسبت به عوامل دیگر، تأثیر کمتری دارد و موانع اصلی سرمایه‌گذاری شامل عوامل سیاست‌گذاری؛ مانند قوانین و مقررات، موقعیت سیاسی و جغرافیایی، هزینه‌های کاربردی آب و برق و نبود نیروی کار ماهر می‌باشند.

موریسی و آدموکردمانگ کول^۳ (۲۰۱۱) در مطالعه‌ای با بررسی داده‌های سالیانه ۴۵ کشور در حال توسعه، عوامل مؤثر بر سرمایه‌گذاری را شناسایی کردند. آنها نتیجه گرفتند که سرمایه‌گذاری در کشورهایی با شاخص‌های حکمرانی خوب، بیشتر است و فساد و بی‌ثباتی سیاسی، مهم‌ترین موانع سرمایه‌گذاری هستند.

ب) پژوهش‌های داخلی

معمارزاده طهران و امینی (۱۳۹۱) در مطالعه‌ای با روش توصیفی-تحلیلی، به شناسایی موانع سرمایه‌گذاری خارجی در ایران پرداختند. نتایج نشان دادند که عوامل اقتصادی، حمایتی، ساختاری و قوانین و مقررات؛ از جمله موانع جذب سرمایه‌گذاری در ایران هستند.

کلانتری بنگر (۱۳۸۳) در مقاله‌ای نتیجه گرفت که پایین بودن امنیت اقتصادی، قوانین و مقررات مربوط به

ارز و حمایت‌های پایین دولتی، از موانع سرمایه‌گذاری در مناطق محروم هستند که قوانین و مقررات ارزی و حمایت‌های دولتی، می‌توانند امنیت اقتصادی را نیز تا حدودی به وجود آورند.

سعیدی و میعادی (۱۳۹۰) در مقاله‌ای به بررسی موانع عمده سرمایه‌گذاری خارجی در ایران پرداختند. نتایج نشان دادند که بین شاخص‌های شروع کسب‌وکار، اخذ مجوزهای لازم، اشتغال، ثبت اموال، حمایت از سهام‌داران جزء، پرداخت مالیات، تجارت فرامرزی، لازم‌الاجرا شدن قراردادهای و پایان کسب‌وکار و جذب سرمایه‌گذاری خارجی، رابطه معناداری وجود دارد.

همتی (۱۳۷۶) در مطالعه‌ای به بررسی موانع سرمایه‌گذاری، با تأکید بر موانع و مشکلات اداری پرداخت که بیشترین اهمیت را به ثبیت و برقراری امنیت اقتصادی و جلوگیری از نوسان‌های نرخ ارز داد که می‌تواند زمینه‌های لازم برای افزایش سرمایه‌گذاری خصوصی در بلندمدت را فراهم سازد.

در مجموع می‌توان گفت موانع سرمایه‌گذاری عبارتند از: بی‌ثباتی قوانین و مقررات تدوین شده، ناهماهنگی دستگاه‌ها با یکدیگر و فرایند طولانی اداری و کمبود زیرساخت‌های اقتصادی که محققانی مانند: رحیم‌نیا الاشلو (۱۳۷۳)، همتی (۱۳۷۶) و کلانتری بنگر (۱۳۸۳) بر آن تأکید و اتفاق نظر دارند.

۳- مبانی نظری

یکی از مهم‌ترین اهداف حوزه اقتصاد شهری، ایجاد شرایط لازم به منظور افزایش تولید ناخالص داخلی و رشد اقتصادی می‌باشد؛ سرمایه‌گذاری از جمله شرایط لازم برای افزایش تولید و رشد اقتصادی است. به طور کلی سرمایه‌گذاری با گسترش محدوده بازار، ایجاد شرایط رقابتی بهتر و همچنین افزایش سطح رفاه، باعث افزایش تولید و رشد اقتصادی می‌شود. رشد و پیشرفت هر جامعه‌ای، بستگی به وجود زیرساخت‌های فیزیکی برای تولید و توزیع کالاها و خدمات، بین عامه مردم و

1- Mauro

2- Mattingly

3- Morrissey and Udomkermongkol

بناگاه‌ها دارد؛ به‌طوری که قدرت اقتصاد ملی به توانایی و موجودی زیرساخت آن، بستگی دارد و کیفیت و کارایی این زیرساخت‌ها، بر تداوم فعالیت‌های تجاری و مدیریت شهری و کیفیت زندگی و سلامت اجتماعی مؤثر هستند (اکبریان و قاضی، ۱۳۹۰). توسعه سرمایه‌گذاری، موجب جذب سرمایه‌های غیرکارا و هدایت آنها به بخش‌های مولد اقتصادی و تخصیص بهینه شده و در نهایت، ارتقای شاخص‌های کلان توسعه اقتصادی را به دنبال خواهد داشت. در فرایند توسعه اقتصادی و اجتماعی، سرمایه‌گذاری، پیش‌شرط تولید و به عبارت دیگر، شرط لازم آن است. اقتصاددانان، سرمایه را نیروی محرکه و موتور رشد و توسعه اقتصادی دانسته و کلیه الگوهای مورد نظر را براساس همین فرضیه، طراحی کرده‌اند (مبارک و آذریبوند، ۱۳۸۸).

منظور از موانع جذب سرمایه‌گذاری، هر عاملی است که روند تشکیل و توسعه سرمایه‌گذاری در مناطق مختلف را تحت تأثیر منفی خود قرار دهد. اقدام سرمایه‌گذاران به سرمایه‌گذاری، در گرو پیدایش و وجود بسترهایی است و تا زمانی که این بسترها فراهم نشوند، سرمایه‌گذاری شکل نمی‌گیرد. به اعتقاد مبارک و آذریبوند (۱۳۸۸)، عامل اصلی عقب‌ماندگی برخی از کشورها کمبود سرمایه نیست؛ بلکه نبود بستر نهادی مناسب برای فعالیت‌های اقتصادی مولد است. برخی از موانع اقتصادی جذب سرمایه‌گذاری عبارتند از:

- تغییرات زود هنگام مقررات ارزی، پولی و گمرکی؛
تغییرات زود هنگام این مقررات، اصل ثبات محیط سرمایه‌گذاری را از بین برده و خود را در پارامتر ریسک‌های سرمایه‌گذاری نشان می‌دهد. بدیهی است که وقتی ریسک محیط اقتصادی سرمایه‌گذاری افزایش می‌یابد، تمایل به سرمایه‌گذاری کاهش خواهد یافت.

- موانع نظام بانکی: بانک‌های معتبر خارجی با ایجاد تسهیلات ویژه فراوانی، امکان افتتاح حساب‌های مختلف در سراسر جهان را برای صادرکنندگان و تولیدکنندگان کشور خود فراهم کرده و پس از مدتی نیز

انواع اعتبارات را در اختیارشان قرار می‌دهند، در حالی که در این زمینه، در کشورهای در حال توسعه، تسهیلات کافی برای انتقال ارز وجود ندارد.

- موانع اطلاع‌رسانی: موانع اطلاع‌رسانی، به دو دلیل به وجود می‌آیند: ۱- ضعف‌های اطلاعات و عدم شناخت متقاضیان داخلی از کانون‌های سرمایه در جهان و ندانستن شرایط دقیق جذب سرمایه‌ها و عدم‌آشنایی به فنون مذاکره ۲- عدم اطلاع کانون‌های سرمایه‌گذار از وجود طرح‌های دارای بازده و فرصت‌های اقتصادی.

- مسأله تقاضا: عدم اطمینان از وجود تقاضا برای طرف سرمایه‌گذار، تردیدهایی را به وجود می‌آورد و ریسک پروژه را افزایش می‌دهد (www.imna.ir).

علاوه بر متغیرهای اقتصادی، متغیرهای غیراقتصادی دیگری نیز وجود دارند که تأثیر زیادی بر تشکیل سرمایه دارند. ساختار سیاسی، اجتماعی و فرهنگی حاکم بر جامعه؛ از جمله عواملی هستند که می‌توانند نقش تعیین‌کننده‌ای در تصمیم‌گیری اشخاص و گروه‌ها در امر سرمایه‌گذاری داشته باشند. در قسمت ذیل، به برخی از آنها اشاره شده است.

- موانع سیاسی: شواهد تاریخی، بیانگر افزایش فرار سرمایه‌ها در زمان وقوع انقلاب، آشوب‌ها و ناامنی‌ها، وجود جو ناپایدار سیاسی، تنش‌های قومی، درگیری‌های داخلی و خارجی، برخوردها و رقابت ناسالم جناح‌های سیاسی و ضعف پاسخ‌گویی دولت‌ها در برابر مردم و نهادهای مردم‌سالار هستند. سرمایه‌دار اگر احساس کند نظام حاکم بر جامعه دچار دودستگی شده یا اقتدار لازم برای تسلط بر ناآرامی‌ها یا فشارها را ندارد، به سرعت از محیط خارج می‌شود و به‌کشوری که از لحاظ سرمایه‌گذاری محیط مناسب‌تری دارد، روی می‌آورد.

- موانع اجتماعی: توسعه اقتصادی، نیازمند تغییرات اجتماعی خاصی است که براساس این تغییرات، ارزش‌های اجتماعی حاکم در آن نظام در مسیر تولید و صنعتی شدن پیش می‌روند. نهادهای اقتصادی و

قانون‌گذاری، از عوامل اصلی ایجادکننده این تغییرات هستند که روابط و مناسبات تولیدی از طریق آن‌ها شکل می‌گیرند. بررسی تاریخی موانع تولید، ناظر بر این مطلب است که تشکیل نهادهای قانون‌گذاری و نهادهای اقتصادی، کیفیت دستگاه‌های اداری و پرهیز از بوروکراسی در جوامع، نقش مهمی در امنیت سرمایه‌گذاری داشته است.

- موانع فرهنگی: باید سرمایه‌گذاری‌های مولد در افکار جامعه از جهت ایجاد ارزش افزوده، تولید، اشتغال و داشتن سهم قابل توجه در تولید ناخالص ملی به‌عنوان ارزش، بیان شده و رابطه پیوسته و نزدیک میان توسعه و نظام اقتصادی و همچنین سرمایه‌گذاری را در نظام فکری خود و جامعه وارد کنیم تا از یک سو، در جامعه فضای فرهنگی مطلوبی را آماده کنیم و از سوی دیگر، اعتماد به نفس را در سرمایه‌گذاران و مدیران به وجود آوریم.

امنیت سرمایه‌گذاری

امنیت سرمایه‌گذاری، یکی از مهم‌ترین مفاهیم در زمینه جذب سرمایه‌گذاران است. نخستین بار، برونٹی^۱ و همکارانش (۱۹۹۸) با طراحی شاخصی برای اندازه‌گیری قابلیت اعتماد به قوانین و محاسبه آن در بیش از هفتاد کشور، نشان دادند که کشورهایی که قوانین در آن‌ها کمتر قابل اعتماد هستند، سرمایه‌گذاری و رشد اقتصادی کمتری را تجربه می‌کنند.

سرمایه‌گذاران در شرایط بی‌ثباتی، سرمایه خود را به جای امن انتقال می‌دهند. همچنین ناکارآمدی تولیدی پدید آمده به واسطه بی‌ثباتی سیاسی، تولید نهایی را کاهش خواهد داد (میدری، ۱۳۷۴).

امنیت با مؤلفه مالکیت و نوع تلقی از آن، رابطه بسیار وثیقی دارد. در صورت تحقق حقوق مالکیت امن و مطمئن، اولاً حقوق رسمی مالکیت خصوصی تا حد زیادی از طریق کاهش هزینه مبادله، اندازه بازار را افزایش می‌دهد. ثانیاً بدون حقوق مالکیت امن و

مشخص، مالکان کسب‌وکار که دارایی آنها رسمی نیست، تنها می‌توانند رابطه تجاری ویژه با کسانی داشته باشند که آنها را می‌شناسند یا به آنها اعتماد دارند؛ در حالی که سیستم مالکیت رسمی، موجب می‌شود که مردم یک کشور به یک شبکه بزرگ‌تر افراد قابل شناسایی و آژانس‌های اقتصادی فعال و حساب پس‌ده، تبدیل گردند. ثالثاً کارآفرینان می‌توانند دارایی‌هایی مثل خانه یا زمین خود را برای اخذ وام و اعتبار در گرو وام یا در رهن بانکی بگذارند. رابعاً صاحبان امن مالکیت، بیشتر سرمایه‌گذاری می‌کنند و سرمایه‌گذاری آنها محدود به بازار داخلی نمی‌شود (یوسفی، ۱۳۸۶). برای مثال، مطالعه‌ای نشان داد که کشاورزان تایلندی پس از اخذ سند مالکیت بر زمین خود توانستند بین ۵۰ تا ۵۰۰ درصد بیشتر وام و اعتبار دریافت کنند و با افزایش سرمایه‌گذاری، سطح تولید جدید بین ۱۴ تا ۲۵ درصد بیش از کشاورزان بی‌سند ارتقا یافت. تجربه کشورهای برزیل، اندونزی، تایلند و فیلیپین نشان می‌دهد که وقتی روستاییان صاحب سند شدند، ارزش دارایی آنها بین ۴۳ تا ۸۱ درصد افزایش یافت. در کشورهای چین و هند پس از تضمین حقوق استفاده از زمین، رشد اقتصادی بالایی را در کشاورزی تجربه کردند (Zalm, 2006).

مشارکت بخش عمومی - خصوصی (PPP) و تأثیر

آن بر سرمایه‌گذاری در حوزه اقتصاد شهری

مشارکت عمومی - خصوصی، مدلی برای تأمین مالی پروژه‌های زیرساختی و زیربنایی مثل: پروژه‌های سیستم ارتباطی، فرودگاه‌ها، کارخانجات تولید برق و خدمات شهری می‌باشد. یکی از کاربردهای مهم قراردادهای عمومی - خصوصی، به زمانی مربوط می‌شود که نیاز به توانایی‌ها و مهارت‌های پیشرفته و از طرف دیگر، نیاز به سرمایه‌گذاری‌های مالی گسترده باشد؛ به نحوی که یک شرکت خصوصی یا حتی دولتی، به راحتی از عهده انجام آن برنیايد. توافقات عمومی و خصوصی، به بخش عمومی اجازه می‌دهند تا نگاهی به سایر

پروژه‌هایی که تاکنون غیرقابل انجام بوده‌اند، داشته باشد. در این مقوله، مشارکت بخش خصوصی می‌تواند به دولت اجازه دهد تا از اهرم‌های مالی؛ نظیر منابع سرمایه‌ای بخش خصوصی به‌عنوان یک واسطه استفاده کند. به وسیله این راه‌حل، برای بخش عمومی این توانایی ایجاد می‌شود تا منابع مالی محدود خود را به سایر پروژه‌های مناسب و مقرون‌به‌صرفه، اختصاص دهد. جذب سرمایه‌های بخش خصوصی در پروژه‌های شهری، با توجه به سرمایه‌های مادی و معنوی متعدد و منحصربه‌فرد موجود در کشور، مزیت‌های مختلفی چون: بهبود وضعیت اقتصادی شهرها، کارآفرینی، خدمات‌رسانی و ارتقای سطح رفاه شهروندان را در پی خواهد داشت (صادقی و همکاران، ۱۳۹۴).

وضعیت زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری در

استان لرستان

براساس آمارهای رسمی منتشر شده، استان لرستان با وجود ۲/۳۷ درصد از کل جمعیت کشور، تنها ۱/۲ درصد از تولید ناخالص داخلی کشور را به خود اختصاص داده است. همچنین مطابق با گزارش معاونت برنامه‌ریزی وزارت صنایع معادن در خصوص رتبه‌بندی استان‌های کشور از لحاظ توسعه‌یافتگی صنعتی که از شاخص‌های مانند: ارزش‌افزوده فعالیت صنعتی و معدنی، میزان سرمایه‌گذاری واحدهای فعال صنعتی و معدنی، میزان سرمایه ثابت طرح‌های دارای حداقل ۶۰ درصد پیشرفت و مساحت فاز عملیاتی در شهرک‌های صنعتی استفاده شده، استان لرستان در این رده‌بندی، طی سال‌های ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵ و ۸۶، به ترتیب حائز رتبه‌های ۲۰، ۲۱، ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۲۴ و ۲۴ گردیده است. ساختار جوان جمعیت، موجب بالا رفتن ضریب بار تکفل شده و در نتیجه، تناسب بین درآمد و هزینه خانوارها را برهم زده و در نهایت، مانع از ایجاد پس‌انداز و سرمایه‌گذاری قابل‌توجه‌ای در استان شده است (www.bashgah.net). در عین حال که در اسناد برنامه‌ای پیشین استان مکرراً به تنگنانهایی نظیر: شیوه

تولید سنتی، کمبود نیروی انسانی ماهر، ضعف زیرساخت‌های توسعه‌ای، ضعف کارآفرینی و کمبود سرمایه‌گذاری در بخش خصوصی، وجود برخی مسائل قومی و قبیله‌ای بازدارنده و ضعف دانش فنی اشاره شده است، بدون کمترین تغییری، همین معضلات و تنگنانهایی توسعه‌ای در آخرین سند توسعه‌ای استان مورد توجه قرار گرفته‌اند (سند ملی توسعه استان لرستان، ۱۳۸۴).

۴- روش تحقیق

روش پژوهش حاضر، پیمایشی است. جامعه آماری این پژوهش، شامل خبرگان اقتصادی و کارشناسان اقتصادی سازمان صنعت، معدن و تجارت استان لرستان در سال ۱۳۹۴ می‌باشد. روش نمونه‌گیری تحقیق به صورت تصادفی ساده و نمونه پژوهش، ۱۸۹ نفر از بین خبرگان اقتصادی و کارشناسان اقتصادی سازمان صنعت، معدن و تجارت استان لرستان براساس نمونه‌گیری کوکران می‌باشند. در این راستا برای بررسی موانع جذب سرمایه‌گذاری در حوزه شهری در استان لرستان، از پرسشنامه محقق‌ساخته استفاده شده است. صاحب‌نظران با استفاده از روش روایی صوری، روایی ابزار را در حد مطلوب ارزیابی کردند. همچنین به منظور برآورد پایایی ابزار پژوهش، از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که میزان آن، برابر با ۰/۸۳ محاسبه گردید.

به منظور تجزیه و تحلیل آماری داده‌ها با توجه به مقیاس پیوسته و فاصله‌ای داده‌ها و همچنین پس از اطمینان از نرمال بودن توزیع داده‌ها از طریق آزمون کولموگروف اسمیرنوف، از آزمون‌های t تک‌گروهی و تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده شد.

۵- یافته‌های تحقیق

برای پاسخ به سؤال اول پژوهش که «آیا وضعیت قوانین و مقررات سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان تأثیر دارند؟» سه مؤلفه در پرسشنامه بررسی شده است:

- ۱- تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات مربوط به سرمایه‌گذاری
- ۲- تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات صادرات و واردات
- ۳- تغییرات زود هنگام مقررات ارزی، بانکی و گمرکی.
- برای تحلیل سؤالات این بخش، از آزمون t تک‌گروهی استفاده شده است. با توجه به میزان t
- به‌دست آمده، می‌توان مطرح نمود که تفاوت معنی‌داری در سطح $\alpha = 0/05$ بین میانگین نظری با میانگین‌های تجربی وجود دارد. بنابراین، با توجه به این‌که میانگین تجربی بالاتر از میانگین نظری می‌باشد، بیان می‌شود که از نظر نمونه‌های پژوهش، تأثیر وضعیت قوانین و مقررات سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان، بیشتر از حد متوسط است (جدول ۱).

جدول ۱- تأثیر وضعیت قوانین و مقررات سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان

Sig	t	Df	انحراف معیار	میانگین	مؤلفه‌ها
۰/۰۰۰	۲۶/۵۸	۱۸۸	۰/۶۸	۴/۳۲	تأثیر تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات مربوط به سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان
	۱۰/۰۵	۱۸۸	۰/۶۵	۳/۴۵	تأثیر تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات صادرات و واردات بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان
	۳۹/۸۵	۱۸۸	۰/۳۱	۳/۹۰	تأثیر تغییرات زود هنگام مقررات ارزی، بانکی و گمرکی بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان
	۳۲/۶۷	۱۸۸	۰/۳۸	۳/۸۹	تأثیر وضعیت قوانین و مقررات سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان

منبع: (یافته‌های تحقیق)

درخصوص این سه مانع جذب سرمایه‌گذاری در حوزه قوانین و مقررات، وجود دارد. در این راستا نتایج آزمون حاکی از این هستند که بالاترین میزان تأثیر قوانین و مقررات سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان، مربوط به تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات مربوط به سرمایه‌گذاری و پایین‌ترین میزان تأثیر مربوط به تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات صادرات و واردات می‌باشد (جدول ۲).

برای اولویت‌بندی موانع جذب سرمایه‌گذاری شهری در حوزه قوانین و مقررات شهری با توجه به سه مؤلفه پرسشنامه شامل: تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات مربوط به سرمایه‌گذاری، تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات صادرات و واردات و تغییرات زود هنگام مقررات ارزی، بانکی و گمرکی، از آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده شد. با توجه به میزان F به‌دست آمده، می‌توان گفت که تفاوت معناداری در سطح $\alpha = 0/05$

جدول ۲- اولویت‌بندی موانع جذب سرمایه‌گذاری شهری در حوزه قوانین و مقررات شهری

Sig	F	رتبه میانگین	وضعیت قوانین و مقررات
۰/۰۰۰	۱۰۴/۰۵۰	(۱) ۴/۳۲	تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات مربوط به سرمایه‌گذاری
		(۲) ۳/۹۰	تغییرات زود هنگام مقررات ارزی، بانکی و گمرکی
		(۳) ۳/۴۵	تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات صادرات و واردات

منبع: (یافته‌های تحقیق)

برای پاسخ به سؤال دوم پژوهش که «آیا نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری، بر جذب سرمایه‌گذاری در این استان تأثیر دارد؟» دو مؤلفه بررسی شده است:

- ۱- ریسک بالای سرمایه‌گذاری از دیدگاه سازمان‌ها و مؤسسات سرمایه‌گذاری دولتی استان لرستان
- ۲- پایین بودن بازده سرمایه‌گذاری از دیدگاه سازمان‌ها و مؤسسات سرمایه‌گذاری دولتی استان لرستان.

برای تحلیل سؤالات، از آزمون t تک‌گروهی استفاده شده است. با توجه به میزان t به دست آمده، می‌توان مطرح کرد که تفاوت معنی‌داری در سطح $\alpha=0/05$ بین میانگین نظری با میانگین‌های تجربی وجود دارد. بنابراین، با توجه به این‌که میانگین تجربی بالاتر از میانگین نظری می‌باشد، بیان می‌شود که از دیدگاه نمونه‌های پژوهش تأثیر نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری، بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان در حد زیاد است (جدول ۳).

جدول ۳- تأثیر نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری، بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان

مؤلفه‌ها	میانگین	انحراف معیار	Df	t	Sig
تأثیر ریسک بالای سرمایه‌گذاری از دیدگاه سازمان‌ها و مؤسسات سرمایه‌گذاری دولتی بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان	۳/۸۲	۰/۳۴	۱۸۸	۴۸/۳۷	۰/۰۰۰
تأثیر پایین بودن بازده سرمایه‌گذاری از دیدگاه سازمان‌ها و مؤسسات سرمایه‌گذاری دولتی بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان	۳/۷۸	۰/۲۵	۱۸۸	۳۷/۷۲	۰/۰۰۰
تأثیر نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری، بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان	۳/۹۰	۰/۲۴	۱۸۸	۵۲/۹۷	۰/۰۰۰

منبع: (یافته‌های تحقیق)

برای اولویت‌بندی موانع جذب سرمایه‌گذاری شهری در خصوص نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری با توجه به دو مؤلفه مطرح شده شامل: ریسک بالای سرمایه‌گذاری و پایین بودن بازده سرمایه‌گذاری، از آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه

استفاده شد. با توجه به میزان F به دست آمده، می‌توان بیان کرد که تفاوت معناداری در سطح $\alpha=0/05$ درخصوص این دو مانع جذب سرمایه‌گذاری در زمینه نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری، وجود دارد (جدول ۴).

جدول ۴- اولویت‌بندی موانع جذب سرمایه‌گذاری شهری در خصوص نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری

نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری	رتبه میانگین	F	Sig
ریسک بالای سرمایه‌گذاری از دیدگاه سازمان‌ها و مؤسسات سرمایه‌گذاری دولتی	(۱) ۳/۸۲	۸۵/۳۱۲	۰/۰۰۰
پایین بودن بازده سرمایه‌گذاری از دیدگاه سازمان‌ها و مؤسسات سرمایه‌گذاری دولتی	(۲) ۳/۷۸		

منبع: (یافته‌های تحقیق)

برای پاسخ به سؤال سوم پژوهش که «آیا وضعیت توسعه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان تأثیر دارد؟» چهار مؤلفه زیر بررسی شده است:

۱- امکانات زیربنایی اولیه (آب، برق، سوخت و سیستم حمل‌ونقل درونی این منطقه و ...)

۲- امکانات خدماتی مناسب (امکان تفریحی، اقامتی و ...)

۳- زیرساخت‌های پیشرفته (تأسیسات مناطق آزاد مدرن، فرودگاه مجهز و ...)

۴- بهای اجاره، خرید زمین و امکانات خدماتی.

برای تحلیل سؤالات، از آزمون t تک‌گروهی استفاده شده است. با توجه به میزان t به دست آمده، می‌توان گفت که تفاوت معنی‌داری در سطح $\alpha = 0/05$ بین میانگین نظری با میانگین‌های تجربی وجود دارد. بنابراین، با توجه به اینکه میانگین تجربی بالاتر از میانگین نظری می‌باشد، بیان می‌شود که از دیدگاه نمونه‌های پژوهش، تأثیر وضعیت توسعه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان، بیشتر از حد متوسط و در حد زیاد است (جدول ۵).

جدول ۵- تأثیر وضعیت توسعه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان

مؤلفه‌ها	میانگین	انحراف معیار	Df	t	Sig
تأثیر کمبود زیرساخت‌های پیشرفته بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان	۴/۵۹	۰/۶۲	۱۸۸	۳۶/۰۹۰	۰/۰۰۰
تأثیر کمبود امکانات زیربنایی اولیه بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان	۴/۰۱	۰/۴۵	۱۸۸	۳۳/۹۹۵	
تأثیر کمبود امکانات خدماتی مناسب بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان	۳/۷۹	۰/۲۹	۱۸۸	۳۹/۷۵۸	
تأثیر بهای بالای اجاره، خرید زمین و امکانات خدماتی بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان	۳/۳۸	۰/۵۱	۱۸۸	۲۳/۷۸۴	
تأثیر وضعیت توسعه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان	۴/۱۲	۰/۲۶	۱۸۸	۴۹/۱۸	

منبع: (یافته‌های تحقیق)

برای اولویت‌بندی موانع جذب سرمایه‌گذاری شهری در حوزه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری با توجه به چهار مؤلفه مطرح شده در این قسمت شامل: کمبود امکانات زیربنایی اولیه (آب، برق، سوخت، سیستم حمل‌ونقل درونی این منطقه و ...)، کمبود امکانات خدماتی مناسب (امکان تفریحی، اقامتی و ...)، کمبود زیرساخت‌های پیشرفته (تأسیسات مناطق آزاد مدرن، فرودگاه مجهز و ...) و بهای بالای اجاره، خرید زمین و امکانات خدماتی، از آزمون تحلیل واریانس یک‌طرفه

استفاده شد. با توجه به میزان F به دست آمده، می‌توان بیان کرد که تفاوت معناداری در سطح $\alpha = 0/05$ درخصوص این سه مانع جذب سرمایه‌گذاری در حوزه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری، وجود دارد. در این راستا نتایج آزمون حاکی از این هستند که بالاترین میزان تأثیر زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان، مربوط به کمبود زیرساخت‌های پیشرفته و پایین‌ترین میزان تأثیر مربوط بهای بالای اجاره، خرید زمین و امکانات خدماتی می‌باشد (جدول ۶).

جدول ۶- اولویت‌بندی موانع جذب سرمایه‌گذاری شهری در حوزه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری

Sig	F	رتبه میانگین	وضعیت زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری
۰/۰۰۰	۹۸/۹۷۵	(۱) ۴/۵۹	کمبود زیرساخت‌های پیشرفته
		(۲) ۴/۰۱	کمبود امکانات زیربنایی اولیه
		(۳) ۳/۷۹	کمبود امکانات خدماتی مناسب
		(۴) ۳/۳۸	بهای بالای اجاره، خرید زمین و امکانات خدماتی

منبع: (یافته‌های تحقیق)

برای تحلیل سؤالات، از آزمون t تک‌گروهی استفاده شده است. با توجه به میزان t به دست آمده، می‌توان مطرح کرد که تفاوت معنی‌داری در سطح $\alpha = ۰/۰۵$ بین میانگین نظری با میانگین‌های تجربی وجود دارد. بنابراین، با توجه به این‌که میانگین تجربی بالاتر از میانگین نظری می‌باشد، بیان می‌شود که از دیدگاه نمونه‌های پژوهش، تأثیر وضعیت ریسک (عدم‌امنیت) سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان، بیشتر از حد متوسط است (جدول ۷).

برای پاسخ به سؤال چهارم پژوهش که «آیا وضعیت ریسک (عدم‌امنیت) سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان تأثیر دارد؟» سه مؤلفه زیر بررسی شده است:

- ۱- ریسک سرمایه‌گذاری بیش از ضریب تعیین شده
- ۲- وجود نگرش‌ها و باورهای قبلی درمورد عدم‌امنیت
- ۳- کمبود استراتژی مدون برای حمایت از سرمایه‌گذاران.

جدول ۷- تأثیر وضعیت ریسک (عدم‌امنیت) سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان

Sig	t	Df	انحراف معیار	میانگین	مؤلفه‌ها
۰/۰۰۰	۳۴/۸۰۸	۱۸۸	۰/۵۲	۴/۳۲	تأثیر نگرش‌ها و باورهای قبلی درمورد عدم‌امنیت محیط سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان
	۱۸/۲۳۲	۱۸۸	۰/۶۳	۳/۸۲	تأثیر ریسک سرمایه‌گذاری بیش از ضریب تعیین شده بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان
	۱۲/۴۲۵	۱۸۸	۰/۸۴	۳/۰۴	تأثیر کمبود استراتژی مدون برای حمایت از سرمایه‌گذاران بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان
	۲۱/۹۳	۱۸۸	۰/۸۵	۴/۰۶	تأثیر وضعیت ریسک (عدم‌امنیت) سرمایه‌گذاری بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان

منبع: (یافته‌های تحقیق)

تحلیل واریانس یک‌طرفه استفاده شد. با توجه به میزان F به دست آمده، می‌توان بیان کرد که تفاوت معناداری در سطح $\alpha = ۰/۰۵$ درخصوص این سه مانع جذب سرمایه‌گذاری در زمینه ریسک سرمایه‌گذاری، وجود دارد. در این راستا، نتایج آزمون حاکی از این هستند که بالاترین میزان تأثیر ریسک سرمایه‌گذاری بر جذب

برای اولویت‌بندی موانع جذب سرمایه‌گذاری شهری در خصوص ریسک سرمایه‌گذاری با توجه به سه سؤال مطرح شده پرسشنامه در این قسمت شامل: ریسک سرمایه‌گذاری بیش از ضریب تعیین شده، نگرش‌ها و باورهای قبلی درمورد عدم‌امنیت و کمبود استراتژی مدون برای حمایت از سرمایه‌گذاران، از آزمون

سرمایه‌گذاری در استان لرستان، مربوط به نگرش‌ها و باورهای قبلی در مورد عدم امنیت محیط سرمایه‌گذاری و پایین‌ترین میزان تأثیر مربوط به کمبود استراتژی مدون برای حمایت از سرمایه‌گذاران می‌باشد (جدول ۸).

جدول ۸- اولویت‌بندی موانع جذب سرمایه‌گذاری شهری در حوزه ریسک سرمایه‌گذاری

Sig	F	رتبه میانگین	ریسک سرمایه‌گذاری
۰/۰۰۰	۷۵/۸۰۵	(۱) ۴/۳۲	نگرش‌ها و باورهای قبلی در مورد عدم امنیت محیط سرمایه‌گذاری
		(۲) ۳/۸۲	ریسک سرمایه‌گذاری بیش از ضریب تعیین شده
		(۳) ۳/۰۴	کمبود استراتژی مدون برای حمایت از سرمایه‌گذاران

منبع: (یافته‌های تحقیق)

۶- نتیجه‌گیری و پیشنهاد

پژوهش حاضر با هدف شناسایی موانع جذب سرمایه‌گذاری در حوزه شهری در استان لرستان صورت گرفته است. یافته‌های پژوهش، حاکی از آن بودند که از دیدگاه خبرگان اقتصادی و کارشناسان اقتصادی سازمان صنعت، معدن و تجارت استان لرستان، وضعیت قوانین و مقررات سرمایه‌گذاری، نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری، وضعیت توسعه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری و وضعیت ریسک (عدم امنیت) سرمایه‌گذاری، بر جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان تأثیر بسزایی دارد. با توجه به نتایج به‌دست آمده از سؤال اول پژوهش مشخص شد که تغییر و بی‌ثباتی قوانین و مقررات مربوط به سرمایه‌گذاری، از مهم‌ترین مشکلات جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان می‌باشد. به عبارتی، به واسطه قوانین گوناگون و برخوردهای مختلفی، سرمایه‌گذاران همیشه نگران آینده‌اند. بر این اساس، اگر قوانین و مقررات و معیارها رعایت شوند، موانع سرمایه‌گذاری کاهش می‌یابند. اتخاذ قوانین و تصمیمات مقطعی و بی‌توجهی به دستورالعمل‌ها، یکی از مشکلات می‌باشد؛ لذا عدم ثبات و تغییر دائم قوانین و مقررات مربوط به سرمایه‌گذاری، یکی از عوامل مهم در عدم جذب سرمایه‌گذاری می‌باشد. به اعتقاد کارشناسان به فعلیت رساندن قابلیت‌های

منحصربه‌فرد در استان لرستان در گرو برنامه‌ریزی‌های کوتاه‌مدت، میان‌مدت و بلندمدت است، تا در کمترین زمان، شاهد شکوفایی استعدادهای این استان باشیم. نتایج حاصل از سؤال دوم پژوهش مبنی بر این است که نگرش سازمان‌ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه‌گذاری، یکی از موانع جذب سرمایه در استان لرستان می‌باشد. در واقع عدم سرمایه‌گذاری سازمان‌ها و مؤسسات دولتی، مانعی در مسیر سرمایه‌گذاری در مناطق محروم می‌باشد. بدیهی است فعال شدن این قابلیت‌ها، نیازمند سرمایه‌گذاری ویژه بخش دولتی و خصوصی در استان لرستان است که با توجه به ضعف زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری در این استان و مشکلات پیش‌روی جذب سرمایه‌گذاری خصوصی، همت بخش دولتی در این زمینه چاره‌ساز خواهد بود. به‌ویژه در مراحل ابتدای رشد و توسعه اقتصادی، تأثیر مثبت سرمایه‌گذاری دولتی بر سرمایه‌گذاری بخش خصوصی به دلیل بهبود زیرساخت‌ها کاملاً مشهود است.

نتایج به‌دست آمده از سؤال سوم پژوهش نشان دادند که وضعیت توسعه زیرساخت‌های سرمایه‌گذاری، مانع جذب سرمایه‌گذاری در استان لرستان است. به عبارت دیگر، نبود امکانات زیربنایی مناسب، مانع جذب سرمایه می‌باشد و هیچ کشور یا منطقه‌ای بدون وجود

این امکانات زیربنایی، به توسعه اقتصادی و صنعتی دست نخواهد یافت.

نتیجه به دست آمده از سؤال چهارم پژوهش، نشان داد که تأثیر ریسک (عدم امنیت) سرمایه گذاری در استان لرستان بر عدم سرمایه گذاری، تأثیر بسزایی دارد. به عبارت دیگر، ناامنی اقتصادی از موانع جذب سرمایه گذاری در استان لرستان می باشد.

در خصوص مؤثرترین موانع جذب سرمایه گذاری در استان لرستان با توجه به میانگین های به دست آمده، نتایج نشان دادند که به ترتیب: وضعیت توسعه زیرساخت های سرمایه گذاری، ریسک (عدم امنیت) سرمایه گذاری، وضعیت قوانین و مقررات سرمایه گذاری و نگرش سازمان ها و مؤسسات دولتی نسبت به سرمایه گذاری، از موانع جذب سرمایه گذاری هستند.

با بررسی پاسخ های جمع آوری شده از سوی کارشناسان اقتصادی و جمع بندی نتایج پژوهش انجام شده و رتبه بندی میزان تأثیر متغیرها بر جذب سرمایه گذاری و نیز با در نظر گرفتن فرصت ها و تهدیداتی که استان لرستان با آن مواجه است، پیشنهاد های زیر در خصوص چگونگی افزایش زمینه های سرمایه گذاری ارائه می شوند:

الف) سیاست های تشویقی: سیاست های تشویقی اولین راهکار برای جذب سرمایه گذاری در استان می باشند و در صورت وجود مشوق های سرمایه گذاری مانند: بیمه سرمایه گذاران، معافیت های مالیاتی و گمرکی و امکان استفاده از تسهیلات ارزی ارزان قیمت، شرایط مناسب برای سرمایه گذاری فراهم می شود. این سیاست های تشویقی می توانند در قالب ارائه لایحه برای بررسی و تصویب در مجلس یا در قالب بخشنامه ها و دستورالعمل های اداری و مصوب هیأت وزیران با نگاهی ویژه به استان انجام شوند. با مقررات زدایی و ساده سازی آیین نامه ها و دستورالعمل های اجرایی دستگاه های دولتی استان در راستای ایجاد محیطی امن، زمینه مناسبی

برای رشد و توسعه فعالیت های اقتصادی و سرمایه گذاری فراهم می گردد.

سازمان ها یا مؤسساتی جهت مشاوره دادن رایگان و مفید به سرمایه گذاران و تحصیل کردگان برای سرمایه گذاری ایجاد شوند.

ب) تصویرسازی: راهکار اجرایی برای کاهش تصویر دور از واقع امنیت اقتصادی سرمایه گذاری در لرستان است. امنیت مطلوب در لرستان، یکی از مؤلفه های مثبت برای سرمایه گذاری است. ضریب بستر امنیتی بالا در لرستان، به گونه ای است که این استان از نظر شاخص های امنیتی، جزو رتبه های برتر کشور است و زمینه مناسبی برای سرمایه گذاری دارد؛ زیرا سرمایه گذار در صورتی که امنیت نداشته باشد، انگیزه و عامل محرک برای سرمایه گذاری نخواهد داشت. با وجود دلایل انکارناپذیری برای اثبات وجود امنیت سرمایه گذاری در استان لرستان، متأسفانه خلاف این امر، تصویری قدیمی و سست در باور عده ای از مردم جا گرفته است که باید با اطلاع رسانی و معرفی جذابیت ها و ظرفیت های استان لرستان، برگزاری جشن ها و برنامه های مناسبی، ضمن ارائه تصویری درست از شرایط لرستان، این نگرش و باورهای نادرست، زده شوند. در صورت راه اندازی پایگاه اینترنتی و اطلاع رسانی سرمایه گذاری استان، به منظور معرفی قابلیت ها و فرصت های سرمایه گذاری این استان، می توان تصویر مناسبی را در ذهن مخاطبان و سرمایه گذاران از محیط مدیریت شهری استان لرستان فراهم کرد.

ج) توسعه زیرساخت ها: وجود زیرساخت های اقتصادی گسترده نظیر: راه ها و سیستم ارتباطات پیشرفته، از عوامل مؤثر در جذب سرمایه ها می باشند. ایجاد سرمایه گذاری های دولتی برای کاهش ریسک سرمایه گذاری، سرازیر شدن سرمایه گذاران خصوصی داخلی و خارجی و توسعه زیرساخت ها و تجهیزات به این مناطق، در اولویت می باشد.

د) حوزه اداری و مدیریت شهری: به تصویب رساندن قوانین و مقرراتی که براساس آنها اختیارات

دستگاه‌های استانی بیشتر شود تا مسیر طولانی دستگاه‌های اداری از بین برود و تنها برای تعدادی از تصمیم‌گیری‌ها، با مراکز هماهنگی شود. همچنین باید بوروکراسی و نظام پیچیده اداری و مسیر طولانی دستگاه‌ها، کاهش یابد و با تشکیل اتاق فکر در دبیرخانه سرمایه‌گذاری استان و با دعوت از سرمایه‌گذاران و فعالان اقتصادی موفق استان، راهکارهایی جهت بهبود و ارتقای زمینه مدیریت اقتصادی ارائه شوند.

۷- منابع

اسکویی‌نژاد، محمدمهدی. (۱۳۸۳). *اقتصاد مهندسی (ارزیابی پروژه‌های صنعتی)*، چاپ نوزدهم، تهران: انتشارات دانشگاه صنعتی امیرکبیر (پلی تکنیک تهران).

اکبریان، رضا؛ قائدی، علی. (۱۳۹۰) سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های اقتصادی و بررسی تأثیر آن بر رشد اقتصادی، *فصلنامه رشد و توسعه اقتصادی*، ۱(۳)، ۴۸-۱۱.

امیدی شاه‌آباد، امید؛ حسن‌پور، سمانه؛ نظری، کورش. (۱۳۹۴). *فرصت‌های سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی در استان لرستان از منظر برنامه آمایش استان*، کنفرانس بین‌المللی فرصت‌های سرمایه‌گذاری در استان لرستان، دانشگاه لرستان.

داوودی، پرویز؛ شاهمرادی، اکبر. (۱۳۸۳). بازشناسی عوامل مؤثر بر جذب سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی. *فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی ایران*، شماره ۲۰، ۱۱۴-۸۱.

دستگیر، محسن. (۱۳۸۳). *مدیریت مالی*، تهران: انتشارات نوپردازان.

رحیم‌نیا الاشلو، فریبرز. (۱۳۷۳). *بررسی مشکلات و تنگناهای ایجاد و گسترش صنایع روستایی ایران*، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشکده مدیریت، دانشگاه مشهد.

سازمان صنعت معدن و تجارت استان لرستان. (۱۳۹۴). *آمار و اطلاعات سرمایه‌گذاری واحدهای استان* دسترسی: <http://lre.mimt.gov.ir>

سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، سند ملی توسعه استان لرستان، مصوب هیأت وزیران. (۱۳۸۴).

سعیدی، علی؛ میعاد، زهرا. (۱۳۹۰). بررسی موانع عمده سرمایه‌گذاری خارجی در ایران از دیدگاه سرمایه‌گذاران خارجی، *پژوهشنامه اقتصادی*، ۱۱(۴۱)، ۲۰۰-۱۸۱.

صادقی، سید کمال؛ محمدزاده، پرویز؛ صبح‌خیز زنوزی، شلاله. (۱۳۹۴). عوامل مؤثر بر مشارکت بخش خصوصی، به عنوان رهیافتی در تأمین منابع پایدار مالی پروژه‌های شهرداری، *فصلنامه علمی- پژوهشی اقتصاد و مدیریت شهری*، ۳(۱۱)، ۱۶۷-۱۵۳.

صامتی، مجید؛ فرامرزی‌پور، بیتا. (۱۳۸۳). بررسی موانع سرمایه‌گذاری خصوصی در بخش کشاورزی ایران، *فصلنامه اقتصاد کشاورزی و توسعه*، ۱۲(۴۵)، ۹۱-۱۱۱.

عزتی، مرتضی. (۱۳۸۰). *طرح جامع توسعه استان لرستان*، پژوهش تفصیلی پژوهشکده اقتصاد دانشگاه تربیت مدرس و معاونت برنامه‌ریزی استان لرستان.

کلانتری‌بنگر، محسن. (۱۳۸۳). شناسایی عوامل مؤثر بر سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، *فصلنامه پژوهش‌ها و سیاست‌های اقتصادی*، شماره ۲۹.

مبارک، اصغر؛ آذریپوند، زیبا. (۱۳۸۸). نگاهی به شاخص‌های حکمرانی خوب و تأثیر آن بر رشد اقتصادی، *فصلنامه علمی پژوهشی اقتصاد اسلامی*، ۹(۳۶)، ۲۰۸-۱۷۹.

محمدپور زرنندی، حسین؛ طباطبایی مزدآبادی، سید محسن. (۱۳۹۱). تأثیر جذب سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی و مشارکت‌های مردمی بر توسعه پایدار شهری، *فصلنامه اقتصاد شهر*، ۴(۱۵)، ۲۳-۱۲.

مدنی، امیرباقر. (۱۳۷۴). *موانع توسعه اقتصادی ایران در (مقایسه با ژاپن)*، تهران: شهرآب.

مدهوشی، مهرداد؛ ناصرپور، نادر. (۱۳۸۲). ارزیابی موانع توسعه صنعت گردشگری در استان لرستان، *فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی*، ۷(۲۸)، ۵۸-۲۵.

مرکز آمار ایران. (۱۳۸۶-۱۳۷۵). *شاخص‌های اقتصادی استان‌های کشور*.

معمارزاده طهران، غلامرضا؛ امینی، الهه. (۱۳۹۱). شناسایی و اولویت‌بندی موانع سرمایه‌گذاری خارجی در ایران، *فصلنامه رسالت مدیریت دولتی*، ۳(۵-۶)، ۵-۳.

مؤمنی، فرشاد. (۱۳۷۴). *علم اقتصاد و بحران در اقتصاد ایران*، تهران: انتشارات مؤسسه تحقیقات اقتصادی دانشگاه تربیت مدرس.

میدری، احمد. (۱۳۷۴). بی‌ثباتی سیاسی و رشد اقتصادی، *فصلنامه راهبرد*، شماره ۶، ۱۷۷-۱۶۳.

- developing countries. *World development*, 40(3), 437-445.
- Poirson, M. H. (1998). *Economic security, private investment, and growth in developing countries*. International Monetary Fund.
- Zalm, G. (2006). The Other Path to Growth: Private Sector Development. *ABCDE*, 45.
- <http://www.bashgah.net>
- <http://www.imna.ir/fa/doc/article/143308/instagram.com>
- www.modiryar.com
- میرباقری، میرناصر؛ معصومی، دلاور؛ نوید، بهروز؛ صفوی، سید راشد. (۱۳۹۴). سنجش توسعه یافتگی شهرستان های استان اردبیل با استفاده از مدل های آنالیز تاکسونومی عددی و سلسله مراتبی. *فصلنامه علمی-پژوهشی اقتصاد و مدیریت شهری*، ۳(۱۰)، ۱۳۸-۱۲۷.
- میرزاخانی، حسن. (۱۳۹۲). شناسایی مهم ترین عوامل افزایش ریسک سرمایه گذاری در بخش صنعت ایران و ارائه راهکارهای به منظور کاهش آثار منفی آنها، *مجله اقتصادی*، شماره ۹ و ۱۰.
- همتی، محمد. (۱۳۷۶). *بررسی موانع و مشکلات سرمایه گذاری صنعتی با تأکید بر موانع و مشکلات اداری (در استان ایلام)*، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اداری و مدیریت دانشگاه شیراز.
- یوسفی، محمدقلی. (۱۳۸۶). حقوق مالکیت، عامل کلیدی توسعه اقتصادی، *فصلنامه اقتصاد و جامعه*، شماره ۱۱.
- Asteriou, D., & Price, S. (2001). Political instability and economic growth: UK time series evidence. *Scottish Journal of Political Economy*, 48(4), 383-399.
- Brunetti, A., Kisunko, G., & Weder, B. (1998). Credibility of rules and economic growth: Evidence from a worldwide survey of the private sector. *The World Bank Economic Review*, 12(3), 353-384.
- Gyimah-Brempong, K., & Traynor, T. L. (1999). Political instability, investment and economic growth in Sub-Saharan Africa. *Journal of African Economies*, 8(1), 52-86.
- Knack, S., & Keefer, P. (1995). Institutions and economic performance: cross-country tests using alternative institutional measures. *Economics & Politics*, 7(3), 207-227.
- Mattingly, M. (2001). Spatial planning for urban infrastructure investment: a guide to training and practice.
- Mauro, P. (1995). Corruption and growth. *The quarterly journal of economics*, 110(3), 681-712.
- Morrissey, O., & Udomkerdmongkol, M. (2012). Governance, private investment and foreign direct investment in